srpna 1924 a ostatních správních spisů dán žal. úřadu dostatečný podklad, aby usnesení měst. zast. přezkoumal a o něm meritorně rozhodl.

Odmítl-li žal. úřad podrobiti rekurs ze 14. srpna 1924 věcnému přezkoumání, porušil tím procesní nárok stěžující si strany na věcné vyřízení a bylo proto nař. rozhodnutí podle §u 7 zák. o ss zrušiti.

Č. 5502.

Státní zaměstnanci: * Zvýšený drahotní přídavek pro státní zaměstnance na Podk. Rusi, stanovený usnesením ministerské rady z 22. prosince 1920 odd. B II A řídí se po 1. lednu 1923, pokud jde o stanovení rodinné třídy zákonem z 20. prosince 1922 č. 394 Sb., § 6 II.

(Nález ze dne 18. března 1926 č. 3164.)

Věc: Rudolf K. v Užhorodě proti hlavnímu finančnímu ředitelství v Užhorodě o mimořádný přídavek.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: St-l, asistent důchodkové kontroly v Užhorodě trvale ustanovený službou na Podk. Rus, uzavřel sňatek manželský dne 7. července 1923. Z manželství toho narodilo se mu dítko dne 2. dubna 1924. Žádostí z 26. května 1925 žádal, odvolávaje se na nález nss-u Boh. 4568 adm., za poukázání k výplatě 200% resp. 150% drah. přídavku od 1. května 1924 dle III. třídy rodinné. Žádosti této hl. fin. řed. v Užhorodě nař. rozhodnutím nevyhovělo, jelikož min. fin. podle výn. z 8. června 1925 trvá na svém rozhodnutí vyjádřeném ve výnosu z 15. března 1924, dle něhož pro výplatu zvýšených drah. přídavků stát. zaměstnanců na Slov. a Podk. Rusi na základě usnesení vlády z 22. března 1923 jest samozřejmým předpokladem, že zaměstnanec musí míti vůbec nárok na výplatu drah. přídavku. Rozsah tohoto nároku řídí se v době po 31. prosinci 1922 předpisy zák. z 20. prosince 1922 č. 394 Sb. po případě vl. nař. z 15. února 1923, č. 34 Sb. Vylučuje-li tento zákon určité členy rodiny z okruhu osob, na něž drah. přídavky se vyplácejí, pak musí míti tato okolnost též na výměru zvýšeného drah. přídavku stejný vliv, jako odpadnutí dotyčné osoby.

O stížnosti, jež se domáhá zrušení tohoto rozhodnutí pro nezákonnost, uvážil nss toto:

Jest mimo spor, že st-l náleží k oněm zaměstnancům, jimž usnesení min. rady z 12. prosince 1920 v oddílu B bodu II A poskytuje výhodu zvýšeného drah. přídavku. Tento normativní předpis přiznává zaměstnancům v Podk. Rusi trvale ustanoveným 1. dubnem 1920 počínaje drah. přídavky měsíční obnosem o 200% — nyní o 150% vyšším než v Čechách, na Moravě a ve Slezsku a to dle výměry stanovené v zákoně ze 7. října 1919 č. 541 Sb. Předpisem tím založen zaměstnancům zde uvedeným nárok na zvýšení drah. přídavku, jenž by jim příslušel v historických zemích o 200 (150)% a to výměrou stanovenou zákonem č. 541/1919. Jest tedy zvýšený drah. přídavek — jak žal. úřad v odv. spise případně dovodil — násobkem drah. přídavku, zaměstnanci ze zákona příslušejícího, takže závisí zvýšený drah. přídavek a jeho výměra

na tom, zdali vůbec a v jakém rozsahu zaměstnanci drah. přídavek stanovený zákonem č. 541/1919 přísluší.

St-l, jemuž nesporně příslušel před 1. lednem 1923 ze zák. z 23. června 1919 č. 348 a ze 7. října 1919 č. 541 Sb. drah. přídavek ve výměře pro svobodné zaměstnance t. j. dle I. třídy rodinné, nenabyl vzhledem k novelisaci těchto zákonů, provedené zákonem č. 394/1922 sňatkem po 1. lednu 1923 a narozením dítka po 1. lednu 1924 nároku na drah. přídavek vyšší třídy rodinné (arg. § 6 odst. II. posléz cit. zák., dle něhož jednotný drah. přídavek, jenž nahradil drah. přídavek dle zákona č. 541/1919, mimořádný přídavek a nouzové výpomoci dle zákonů č. 214/1920, č. 446/1920 a č. 625/1920 — zůstává nedotčen změnou rodinného stavu zaměstnance nastalou sňatkem po 31. prosinci 1922 a narozením dětí po 31. prosinci 1925).

Ježto dle hořeních úvah zvýšený drah. přídavek, poskytnutý usnesením min. rady z 22. prosince 1920, sdílí osud drah. přídavku zaměstnanci ze zákona příslušejícího, pak ovšem změna rodinného stavu st-lova uzavřením sňatku po 31. prosinci 1922, jakož i narozením dítka po 31. prosinci 1925 nemá ani vlivu na výměru zvýšeného drah. přídavku a nemohl nss shledati nezákonným, když žal. úřad přídavek tento v žádané výměře dle II. resp. III. rodinné střídy nepřiznal.

Zdejší nález Boh. 4568 adm., jehož se st-l v řízení dovolával a na němž zřejmě vývody stížnosti budoval, netýká se zvýšeného přídavku dle oddílu B, II a, nýbrž m. ř. přídavku dle oddílu B, I. cit. usnesení min. rady, jenž nemá s drahotním přídavkem nic společného, ježto jest náhradou výloh způsobených vedením dvojí domácnosti. Přídavek tento nedoznal ovšem změny zákonem č. 394/1922, jenž upravuje materii jinou.

č. 5503.

Státní zaměstnanec: Stát. technický úředník, který — byv pověřen správou stavby mimo svoje úřední působiště — se přestěhoval do místa oné stavby a který po dokončení stavby se vrátil do svého služebního místa, kde však nemůže dostati bytu, takže musí rodinu zanechati v místě, kde byl pověřen správou stavby, nemá nároku na diety z důvodu vedení dvojí domácnosti.

(Nález ze dne 18. března 1926 č. 4276).

Věc: Ing. Heřman F. v L. proti ministerstvu veř. prací o diety.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: St-l — tehdy stav. inženýr u okr. hejtmanství v L. — byl dekretem býv. místodržitelství v Praze z 28. ledna 1915 pověřen vedením stavby a dozorem na stavbu nové úřední budovy pro okr. soud, berní úřad a berní referát v A. za současného sproštění dosavadního úředního zaměstnání v L. Zároveň bylo s ním sděleno, že stav. příplatky budou stanoveny a poukázány, jakmile se stav. pracemi bude započato nebo oznámeno jeho přestěhování do A. Po kolaudaci provedené novostavby byl výnosem zsp-é v Praze z 30. prosince 1920 přidělen zpět na místo dřívějšího svého působení při osp-é v L., kdež službu nastoupil dnem 31. března 1921. Nemoha v L. pro svou domácnost, kterou v roce